

ROMÂNIA

Tribunalul Arad

Secția de contencios administrativ și fiscal,
litigii de muncă și asigurări sociale Dosar nr.

SENTINȚA CIVILĂ NR.

Ședința publică din data de

S-a luat în examinare, în vederea pronunțării, acțiunea în contencios administrativ exercitată de reclamanta SC X SRL în contradictoriu cu pârâții DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE A JUDEȚULUI ARAD și' ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE PENTRU CONTRIBUABILI MIJLOCII ARAD, având ca obiect contestația act administrativ fiscal.

La apelul nominal nu se prezintă nimeni.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Acțiunea este legal timbrată cu lei taxă judiciară de timbru, conform art. 3 lit. m teza a II-a din legea nr. 146/1997 și ... lei timbru judiciar, potrivit art. 3 alin. 2 din OG nr. 32/1995 modificată.

S-a făcut referatul cauzei, după care având în vedere că, sustinerile în fond ale părților au fost consemnate în încheierea ședinței publice din data țiecare face parte integrantă din prezenta hotărâre, instanța procedează la judecarea în fond a cauzei.

TRIBUNALUL

Constată că prin acțiunea înregistrată la această instanță la data de2009 reclamanta S.C. X SRL a chemat în judecată pârâții DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE A JUDEȚULUI ARAD și' ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE PENTRU CONTRIBUABILI MIJLOCII* ARAD, solicitând anularea parțială a deciziei de impunere nr. emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Contribuabili Mijlocii din cadrul Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad în baza raportului de inspecție fiscală nr.întocmit de Activitatea de Inspecție Fiscală Contribuabili Mijlocii din cadrul DGFP a județului Arad pentru

sumele de lei, reprezentând impozit pe veniturile transporturilor nerezidenți,lei reprezentând majorări și penalități de întârziere, anularea pct. 2 din Deciziei nr.....2008 emisă de Direcția Generală a Finanțelor jud. Arad, cu cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a arătat că, prin raportul de inspecție fiscală, organul de control a stabilit obligații fiscale suplimentare în sumă delei, reprezentând impozit suplimentar pe veniturile obținute în România de nerezidenți - persoane juridice nerezidente, la care se adaugă majorări și penalități de întârziere în sumă delei. Împotriva deciziei de impunere nr.a formulat contestație, care a fost admisă parțial prin Decizia nr.pentru suma delei, fiind, însă, respinsă pentru suma delei, din care:lei, impozit pe veniturile transportatorilor nerezidenți A Italia, E Italia și C;lei, reprezentând majorări și penalități de întârziere. În motivarea acestei obligații, s-a arătat că în perioada 19.03.2004 - 05.05.2005, reclamanta trebuia să calculeze, să rețină și să achite impozitul pe veniturile realizate în România din activități de transport de către persoane nerezidente. Începând cu data de 01.01.2004, se aplică dispozițiile Codului fiscal și ale Normelor Metodologice aferente. A invocat art. 118 alin. 1 și 2 din Codul fiscal. Referitor la momentul în care nerezidentul poate prezenta certificatul de rezidență fiscală, acesta a fost stabilit de Decizia Comisiei Centrale Fiscale nr. 2/2005: oricând în cadrul termenului de prescripție. În acest sens, pentru transportatorul C a anexat la contestație certificatul de rezidență fiscală primit de la transportator, însă Serviciul de soluționare contestații a reținut că nu îndeplinește condițiile prevăzute de pct. 15 alin. 1² din HG nr. 44/2004, deoarece nu menționează că beneficiarul venitului (CLD) a avut rezidența fiscală în Italia în perioada controlată. Or, certificatul prezentat menționează că societatea C (CLD) a fost înregistrată la Circumscripția Financiară P începând cu data 20.01.1990, ceea ce înseamnă că în perioada 2004-2005 această societate era înregistrată fiscal la Circumscripția Financiară din P-Italia, adică a avut rezidența fiscală în Italia în perioada 2004-2005. Ca atare, acest transportator beneficiază de dispozițiile convenției de evitare a dublei impuneri între România și Italia, cu consecința că veniturile realizate nu sunt impozabile pe teritoriul României, ci în Italia. Reclamanta nu avea obligația să calculeze, rețină și achite impozitul aferent stabilit de organul de control. Reclamanta a solicitat transportatorului A Italia să îi pună la dispoziție certificatul de rezidență fiscală, însă nu le-a fost comunicat până la această dată. Certificatul de rezidență fiscală poate fi

prezentat oricând în cadrul termenului de prescripție, iar termenul de prescripție nu a expirat. În drept, a mai invocat art. 218 din Codul de procedură fiscală, art. 8 din Legea 554/2004.

Prin întâmpinare, pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad a arătat că în perioada 18.03.2004 - 05.05.2005, reclamanta a efectuat plăți în valută reprezentând contravaloarea unor servicii de transport internațional înscrise în facturi externe. Organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu a calculat, reținut și achitat impozitul pe veniturile realizate din România de transportatori nerezidenți, încălcând prevederile art. 115 alin. 1 lit. n), art. 116 alin. 1, alin. 2 lit. c și alin. 5 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările ulterioare și au procedat la calculul impozitului pe veniturile realizate în România de persoane juridice nerezidente. Art. 8.3 din Convenția pentru evitarea dublei impuneri între România și Italia, ratificată prin Decretul nr. 82/1977 prevede că beneficiile obținute din exploatarea în trafic internațional a vehiculelor feroviare sau rutiere sunt impozabile numai în statul contractant, în care este situat sediul conducerii efective a întreprinderii. A invocat art. 118 alin. (1) și (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, pct. 2 din Ordinul Ministrului Finanțelor publice nr. 1445/2005 privind aprobarea Deciziei fiscale nr. 2/2005 pentru aprobarea soluțiilor privind aplicarea unitară a unor prevederi referitoare la taxa pe valoarea adăugată, convențiile de evitare a dublei impuneri și probleme de procedura fiscală. Astfel, pentru a beneficia de prevederile convenției de evitare a dublei impuneri, încheiată de România cu statul de rezidență a cu statul de rezidență al beneficiarilor veniturilor din transportul internațional, în cazul de față cu Italia, nerezidenții aveau obligația de a prezenta în termenul de prescripție, certificatele de rezidență fiscală valabile, care să ateste că sunt persoane rezidente ale statului respectiv, rezultă că dreptul de a beneficia de prevederile convenției de evitare a dublei impuneri este atestat de certificatele de rezidență fiscală iar aceste înscrisuri oficiale eliberate de autoritățile fiscale din țările de rezidență ale beneficiarilor de venituri probează rezidența fiscală a firmelor care au realizat venituri din România. Potrivit constatărilor din raportul de inspecție fiscală, în timpul reverificării societatea reclamanta a prezentat certificatele de rezidență fiscală traduse și legalizate pentru societățile „SNC A Italia” SRL, „CLD” și „T” Italia însă aceste certificate nu au îndeplinit condițiile prevăzute de Legea nr. 571/2003 cu modificările și completările ulterioare. În ceea ce privește certificatul depus pentru societatea „CLD” Italia, menționăm că organele de inspecție fiscală în mod corect au reținut că acest document nu întrunește cerințele de la punctul 15 alin. 1² din HG nr.

44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Codului Fiscal. După prezentarea certificatului de rezidență fiscală sau a documentului prevăzut la pct. (13), alin. (1) se aplica prevederile convenției de evitare a dublei impuneri și se face regularizarea impozitului în cadrul termenului legal de prescripție, în condițiile în care certificatul de rezidență fiscală menționează ca beneficiarul venitului a avut, în termenul de prescripție, rezidența fiscală în statul contractant cu care este încheiată convenția de evitare a dublei impuneri, pentru toată perioada în care s-au realizat veniturile din România. Dar certificatul depus nu îndeplinește condițiile prevăzute de lege, astfel că nu îi sunt aplicabile prevederile convenției de evitare a dublei impuneri între România și Italia. Din conținutul acestui certificat rezultă doar faptul că societatea respectivă a fost „în mod regulat înregistrată la biroul din P aparținând de Circumscripția financiară P.

Din probele administrate în cauză, instanța reține următoarele: Prin raportul de inspecție fiscală înregistrat sub nr.la sediul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Arad - Activitatea de Inspecția Fiscală Contribuabili Mijlocii, s-au stabilit următoarele obligații fiscale suplimentare în sarcina reclamantei: impozit pe veniturile obținute în România de nerezidenți - persoane juridice nerezidente în sumă de lei raportat la plățile efectuate de reclamantă în contul societăților italiene „A”, „SNC A”, „CLD”, „T”, ce au prestat servicii de transport în favoarea reclamantei, la care se adaugă majorări în cuantum delei și penalități de întârziere în sumă delei, sens în care a fost emisă decizia de impunere nr.....2008 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală împotriva căreia reclamanta a formulat contestație, înregistrată sub nr.....2008 la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad, cerând anularea acesteia pentru argumentele invocate și în prezenta acțiune, descrise în prima parte a considerentelor hotărârii. /

Prin decizia nr.....2008 a fost admisă în parte contestația

societatea reclamantă a prezentat ulterior copiile certificatelor de rezidență fiscală pentru cele două societăți. Contestația a fost respinsă pentru suma de lei compusă din lei, reprezentând impozit pe veniturile reclamantei, pentru suma delei, compusă din sumele de T) reprezentând impozitul pe veniturile transportatorilor nerezidenți

transportatorilor nerezidenți A Italia, E Itali și CLD Italia pentru care nu au fost

T și SNC A Italia, precum și majorările de întârziere în cuantum și penalitățile de întârziere de _...lei, reținându-se că

prezentate certificatele de rezidență fiscală în cazul primelor două societăți, iar cel depus pentru cea de a treia societate nu întrunește condițiile prevăzute de lege;lei majorări de întârziere șilei penalități de întârziere* De asemenea, a fost respinsă contestația și referitor la debitul suplimentar în sumă de.....lei reprezentând impozit pe veniturile realizate de nerezidenți în România și sumareprezentând diferența de același tip de impozit rezultat din vânzarea unui program de calculator, ambele având la bază plățile în valută efectuate de reclamantă în baza facturilor externe emise de I Romania SRL, referitor la care reclamanta a depus la filele 50 - 56 dosar o serie din acele facturi, arătând ulterior că nu constituie probe în prezenta cauză. De altfel, reclamanta nu a formulat contestație și împotriva acestor ultime două debite, ci doar pentru cea delei.

Obligațiile fiscale au fost determinate pentru perioada 01.01.2004 -30.06.2007 conform deciziei de impunere.

Anexa nr. 4 la raportul de inspecție fiscală cuprinde situația modului de calcul a impozitului pe veniturile persoanelor nerezidente pentru perioada de mai sus, precum și de cel de determinare a majorărilor și penalităților de întârziere, cu precizarea furnizorilor și a numărului și datei facturilor acestora, dar și a sumelor și achitate de reclamantă și a datei fiecărei plăți. Astfel, reclamanta a efectuat astfel de plăți în valută în favoarea A, pentru servicii de transport, în perioada aprilie, mai, septembrie, noiembrie 2004, ianuarie, martie 2005 în valoare totală deeuro. în lunile martie, august, 2004, ianuarie 2005 a făcut plăți în valută, tot pentru servicii de transport internațional, în contul societății CLD în valoarea totală deeuro. Societatea E figurează ca beneficiară a plății sumei deeuro la data de 18.03.2005 pentru transport internațional.

Conform art. 116 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare, obligația de calculare, reținere și vărsare la bugetul de stat a impozitului datorat de nerezidenți pentru veniturile impozabile obținute din România revine plătitorilor de venituri, la alin. 5 precizându-se faptul că impozitul respective se calculează și se reține în momentul plății venitului și se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a plătit venitul (la cursul de schimb al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României, valabil în ziua reținerii impozitului pentru nerezidenți).

Din dispozițiile art. 116 alin. 1 și 5 din Codul fiscal rezultă că impozitul se achită până în data de 25 a lunii următoare celei în care s-a efectuat plata ce constituie beneficiul obținut de nerezidenți în România,

astfel că nu este posibilă prelungirea acestui termen pentru dovedirea de către partenerul contractual român a rezidenței fiscale a contractantului străin în termenul de prescripție. În termenul de prescripție, reclamanta poate prezenta certificatul de rezidență fiscală și cere restituirea impozitului achitat. Tocmai pentru că impozitul se reține din veniturile supuse impozitării (în speța de față, direct din prețul transportului) și se achită de către plătitorul venitului (adică de către debitorul prețului contractului de transport), iar nu de către transportator - creditor al prețului, ulterior încasării acestuia, reclamanta nu are beneficiul suspendării obligației de plată a impozitului până la prezentarea de către transportator a certificatului de rezidență fiscală în termenul de prescripție invocat de reclamantă. Plata impozitului este supusă termenului stabilit de art. 116 din Codul fiscal, fără alte derogări decât cele prezentate în același text legal, pentru alte venituri impozabile decât cel în litigiu. La această concluzie conduce direct, de altfel, art. 118 alin. 1 și 2 din același cod și pct. 13. alin. 1 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal aprobată prin HG nr. 44/2004, conform cărora în cazul încheierii de către România cu un alt stat a unei convenții pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și capital, cota de impozit care se aplică venitului impozabil obținut din România de contribuabilul rezident al celui de al doilea stat contractant nu poate depăși cota de impozit, prevăzută în convenție, care se aplică asupra acelui venit. În plus, sunt aplicabile prevederile mai favorabile fie că sunt ale convenției sau ale Codului fiscal român. Însă, pentru aplicarea prevederilor convenției pentru evitarea dublei impuneri, cetățeanul nerezident are obligația de a prezenta plătitorului de venit, în momentul realizării venitului, certificatul de rezidență fiscală eliberat de către autoritatea competentă din statul său de rezidență. Dacă nu îl poate prezenta la momentul plății prețului transportului (cum este cazul în speța de față), sunt aplicabile prevederile Capitolului V din Codul fiscal, în sensul reținerii de către contractantul român a sumei ce corespunde impozitului pentru venitul realizat în România de nerezidenți și vărsarea acesteia la bugetul statului. Prin prezentarea ulterioară a certificatului de rezidență fiscală, nerezidentul beneficiază la acel moment de prevederile convenției de evitare a dublei impuneri, urmând a se face regularizarea impozitului în cadrul termenului legal de prescripție, cu condiția ca în certificatul de rezidență fiscală să se menționează că beneficiarul venitului a avut, în termenul de prescripție, rezidența fiscală în statul contractant cu care este încheiată convenția de evitare a dublei impuneri, pentru toată perioada în care s-au realizat veniturile din România. În plus, certificatul de rezidență fiscală prezentat în cursul anului pentru care se fac plățile este valabil și în

primele 60 de zile calendaristice din anul următor, cu excepția situației în care se schimbă condițiile de rezidență, toate acestea conducând la concluzia că pentru fiecare an trebuie prezentat câte un certificat de rezidență fiscală care să întrunească cerințele de mai sus, în cazul în care nu a fost utilizat la momentul plății venitului pentru care a fost determinat impozitul.

Pct. 13 al Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal aprobată prin HG nr. 44/2004 prevăd obligația justificării de către nerezidentul beneficiar al veniturilor din România a dreptului de a beneficia de prevederile convenției de evitare a dublei impuneri prin prezentarea certificatului de rezidență fiscală eliberat de autoritatea fiscală din statul în care are rezidența și cu care România a încheiat convenția de mai sus ori a unui alt document eliberat de către o altă autoritate decât cea fiscală, care are atribuții în domeniul certificării rezidenței conform legislației interne a aceluși stat. Certificatul trebuie prezentat în original sau în copie tradusă sau legalizată de organul autorizat în acest sens din România.

În același sens sunt și prevederile pct. 2 din Decizia fiscală nr. 2/2005 pentru aprobarea soluțiilor privind aplicarea unitară a unor prevederi referitoare la taxa pe valoarea adăugată, convențiile de evitare a dublei impuneri, impozitul pe venit și probleme de procedură fiscală aprobată prin Ordinul Ministrului Finanțelor Publice nr. 1445/2005: „în baza convențiilor de evitare a dublei impuneri, coroborate cu legislația internă în materie: În situația prezentării, în termenul de prescripție, a certificatului de rezidență fiscală care atestă că beneficiarul venitului are rezidența fiscală într-un stat semnatar al convenției de evitare a dublei impuneri cu România, veniturile obținute de acest nerezident din România sunt impozabile potrivit convenției, în condițiile în care certificatul de rezidență fiscală menționează că beneficiarul venitului a avut, în termenul de prescripție, rezidența fiscală în acel stat contractant pentru toată perioada în care s-au realizat veniturile, producând efecte inclusiv asupra calculului de obligații fiscale accesorii aferente, acestea calculându-se numai pentru impozitul calculat conform convenției și neachitat în termen.”

Prin Decretul nr. 82/1977 au fost ratificate mai multe tratate internaționale, printre care și Convenție între guvernul Republicii Socialiste România și guvernul Republicii Italiene pentru evitarea dublei impuneri în materie de impozite pe venit și pe avere și pentru prevenirea evaziunii fiscale. Art. 3 alin. 2 al convenției prevede că în aplicarea convenției, expresiile care nu sunt altfel definite au sensul care li se atribuie de către legislația stat contractant care reglementează impozitele făcând obiectul convenției, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită.

Conform art. 8 paragraful 3, "Beneficiile obținute din exploatarea în trafic internațional a vehiculelor feroviare sau rutiere sunt impozabile numai în statul contractant în care este situat sediul conducerii efective a întreprinderii". Art. 25 determină metoda pentru evitarea dublei impuneri astfel: Dacă un rezident italian posedă elemente de venit care sunt impozabile în România, Italia, în calcularea propriilor impozite pe venit specificate, poate include în baza impozabilă a acestora menționatele elemente de venit, caz în care, Italia trebuie să deducă din impozitele respectiv cel pe venit plătit în România, fără ca suma deducerii să depășească cota de impozit italian atribuibilă menționatele elemente de venit în proporția în care ele participă la formarea venitului global (paragraful 3).

În speța de față, în privința CLD, reclamanta se prevalează de certificatul eliberat de Circumscripția Financiară P la 15.09.2008 care atestă faptul că societatea CLD SRL care exercită activitatea de expediționări și agenții de operațiuni vamale, cu sediul în I Ingr. Sett.N. 2/B 33170 P este în mod regulat înregistrată la acest birou, iar începutul activității acesteia a fost la 20.01.1990. Referitor la aceeași societate, reclamanta a prezentat anterior organului fiscal certificatul de rezidență fiscală eliberat de Circumscripția Financiară - Biroul din P la 29.07.2008, ce atestă că CLD SRL, cu sediul în Italia, localitatea Pnr. 2/B este în mod fiscal rezidentă în Italia fără a preciza momentul începerii rezidenței fiscale, precum a procedat Circumscripția Financiară - Biroul ... 2 în cazul societății A SRL. Astfel, la 12.06.2008, acest birou a eliberat atestatul de rezidență prin care confirmă faptul că societatea respectivă are rezidență în Italia pentru anul 2005 conform art. 4 din Convenția încheiată de Italia și România pentru evitarea dublei impozitări asupra veniturilor; atestatul de rezidență prin care confirmă faptul că A Italia SRL are rezidență în Italia pentru anul 2006 conform art. 4 din Convenția încheiată de Italia și România pentru evitarea dublei impozitări asupra veniturilor; atestatul de rezidență prin care confirmă faptul că A Italia SRL are rezidență în Italia pentru anul 2007 conform art. 4 din Convenția încheiată de Italia și România pentru evitarea dublei impozitări asupra veniturilor.

Or, aceeași formă a certificatului de rezidență fiscală trebuia prezentat de reclamantă pentru a se putea prevala de dispozițiile convenției de înlăturare a dublei impuneri și pentru CLD SRL.

Esențiale pentru stabilirea valabilității certificatului de rezidență fiscală prezentat de reclamant sunt dispozițiile art. 118 alin. 1 ultima frază

din Codul fiscal: „Certificatul de rezidență fiscală prezentat în cursul anului pentru care se fac plățile este valabil și în primele 60 de zile calendaristice din anul următor, cu excepția situației în care se schimbă condițiile de rezidență”. Astfel, pentru a fi valabil, certificatul prezentat de reclamantă trebuie să cuprindă mențiunea anului pentru care certifică rezidența fiscală în statul cu care se invocă existența convenției de evitare a dublei impuneri. Din moment, ce venitul a fost realizat de CLD în anul 2005, certificatul de care se prevalează reclamanta trebuia să cuprindă mențiunea că această societate a fost înregistrată ca plătitoare a impozitului pe venit în Italia în anul 2005, astfel cum sunt redactate certificatele de rezidență fiscală eliberate de Circumscripția financiară - Biroul B 2. în consecință, nici unul dintre cele două certificate (din 29.07.2008 și 15.09.2008) prezentate de reclamantă organului fiscal nu constituie certificate de rezidență fiscală, în sensul prevederilor legale de mai sus,

Referitor la A Italia, reclamanta nu a depus niciun act care să ateste rezidența fiscală în Italia, arătând că societatea transportatoare nu i-a pus la dispoziție acest înscris, prevalându-se însă de argumentul posibilității de a depune certificatul respectiv în tot intervalul termenului de prescripție. Nici acest argument nu este întemeiat, căci așa cum am arătat deja, potrivit art. 116 alin. 1 și 5 coroborat cu art. 118 alin. 1 și 2 din Codul fiscal, certificatul de rezidență fiscală trebuia prezentat de nerezidentul transportator în momentul încasării venitului din România, urmând ca, în caz contrar, plătitorul venitului să rețină din acel venit datorat nerezidentului (prețul transportului), reclamanta să calculeze, să reține contravaloarea impozitului și să îl verse la bugetul de stat. Ne procedând în acest fel, organul fiscal a reacționat corect, calculând impozitul pe venit, precum și majorările de întârziere, conform art. 119 din Codul de procedură fiscală, prin decizia de impunere nr. 113/11.09.2008.

Cu privire la E SpA, reclamanta nu a prezentat certificatul de rezidență fiscală și nici nu a formulat apărări.

Dacă reclamanta va obține certificatele de rezidență fiscală pentru cele 3 societăți, în termenul de prescripție, are dreptul de a cere regularizarea impozitului, potrivit art. 118 alin. 2 din Codul fiscal.

Pentru aceste considerente, având în vedere că decizia de impunere nr.....2008 este legală și temeinică, iar contestația reclamantei împotriva acesteia a fost corect soluționată prin deciziei nr.....2008 a Direcției Generale a Finanțelor jud. Arad (pct. 2), instanța va respinge acțiunea.

Văzând că pârâta nu a căzut în pretențiuni, instanța, în baza art. 274 din Codul de procedură civilă, va respinge și cererea accesorie a reclamantei

de obligare a părții adverse la plata cheltuielilor de judecată realizate de prima parte procesuală.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Respinge acțiunea în contencios administrativ exercitată de reclamanta SC X SRL, cu sediul în....., jud. Arad, CUI....., atribut fiscal RO, înmatriculată la ORC sub nr.în contradictoriu cu pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE A JUDEȚULUI ARAD, cu sediul în Arad,reprezentată de director executivși ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE PENTRU CONTRIBUABILII MIJLOCII ARAD, cu sediul în Arad,, reprezentată prin....., având ca obiect anularea parțială a deciziei de impunere nr.emisă de Activitatea de Inspecție fiscală Contribuabili Mijlocii și anularea pct. 2 din decizia nr.a Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad.

Fără cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunță în ședința publică din

Președinte

Grefier